

Árambarát, avagy kidoboltatik

Sosem volt könnyű végszavakat írni. De úgy hiszem, Mindannyiunk, Mindannyiójuk nevében azt lehet mondani, örömmel írunk elő-, utó- és akár végszavakat. Mert a végszavakról tudjuk, hogy nincsen úgy, valami egy picit, pár pillanatra befejeződik. És utána nem az van, hogy nincs semmi, hogy nem marad mást hátra. Mert erre az egy ültőben tíz napra olyasmik voltak jellemzők – és azt hiszem, hogy ezt mindenki nevében mondhatjuk –, mint alvásra alig „megtakarított” idő, finom logisztikai megoldások, határtalan jókedv és olyan attitűd, amelynek neve vagy inkább lényegisége a derű. És mindezekhez a jellemzőkhöz csodálatos emberek, egyének, önkéntesek, szimpatizánsok és nem utolsósorban árambarátok rendelhetők. Belőlük, Belöletek indul minden!

A pró finomságok, amiket talán megsejteni sem egyszerű, de azokat írni, Anyítani, folyamatosan a helyzet magaslatán állni, az előállt, nem várt, önhibánkon kívül okozott, keletkezett kellemetlenségekre, problémákra azonnali választ, s megoldást nyújtani még ennél is nehezebb. Akarjuk mondani, csúcsnehéz. És azt is szeretnénk mindezzel mondani, hogy az igazi csúcsnehéz kategóriákba sorolható csúcsnehéz problémákat Ti, *karinthy-frigyeszínjátzókörorók* s Veletek minden házigazdabarát, egyáltalán csapatember sitty-sutty oldott meg. Csendben, kimérten, higgadtan, sokszor titokban (mint ahogy már mondtuk, hallhatatlanul s láthatatlanul, akár a színpadi súgó), jellemetekből eredően (dífólt) felvértezve teli szívvel, teli lélekkel, teli jó szándékkal és teli türelemmel.

Április 8-án, pénteken alkalmunk nyílt olyat látni, hogy elállt a szavunk. A péterrévei *nehézfűk* összefogva a Pannon RTV-s szuperfiúkkal huszonegynéhány perc alatt aggregátort szereztek, akkumulátort operáltak ki saját autójukból, eurodizelt szivattyúztak, kötöttek, faragtak, applikáltak, kitaláltak, pörgettek, huzaloztak, kimértek, behangoltak, mikrofon-kölcsönadtak, hullámoztak, s újtára indították az újrainstallált Vajdasági Magyar Amatőr Színjátzó XVI. Találkozójának utolsó programnapját.

Szeretjük a lendületet, s szeretjük azt, hogy komolyan vették mindvégig, hogy itt senki és semmi és semmiképp sem tréfamester. A derű az más, az Ti vagytok. Mert a derű az olyan, hogy van belőle: *mesterderű, pultoderű, kislíderű, pálinkaderű, felinkovacderű, folyaderű, eredendő karinthyderű, röprüderű, mosogatózivacsderű, csoportvezetőderű, kidoboderű, fogalmazásíróderű, versíróderű, rajzderű*, és még olyan is van, hogy, *árambarátderű*.

Szeretjük az áramot, főként annak péterrévei változatát!

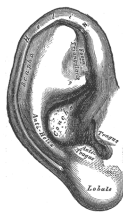
Mindezekkel a sorokkal őszintén szeretnénk Nektek, a közösségnek, a közönségnek, a gyerkőcöknek, a csapatembereknek, az önkénteseknek, mindenkinek-mindenkinek megköszönni, hogy Veletek lehettünk, hogy olyanná lett minden, ahogy azt megálmodtuk közösen!

Ui.: A Találkozó nem pihenőmester!

Ünnepélyes díjkiosztó gálaműsor

Vasárnap a Találkozó színpadán

Vasárnap, április 10-én roppant ünnepélyes keretek között lezárul a XVI. Találkozó. Kiosztásra kerülnek a Találkozó nagy- és különdíjai. A gála előtt lazító színésztréning és gyermekfoglalkozások várnak minden érdeklődőt. Az ünnep ajándéka a szabadkai Kosztolányi Dezső Színház Terápia című előadása.

15.30 óra

Tréning, avagy együtt mindig jó!

Foglalkozás óvodásoknak. Népmese-feldolgozás a drámapedagógia módszerével. Foglalkozásvezető HAJNAL ANNA könyvtáros

Foglalkozás általános iskolásoknak.

Foglalkozásvezető VÖRÖS IMELDA színművész

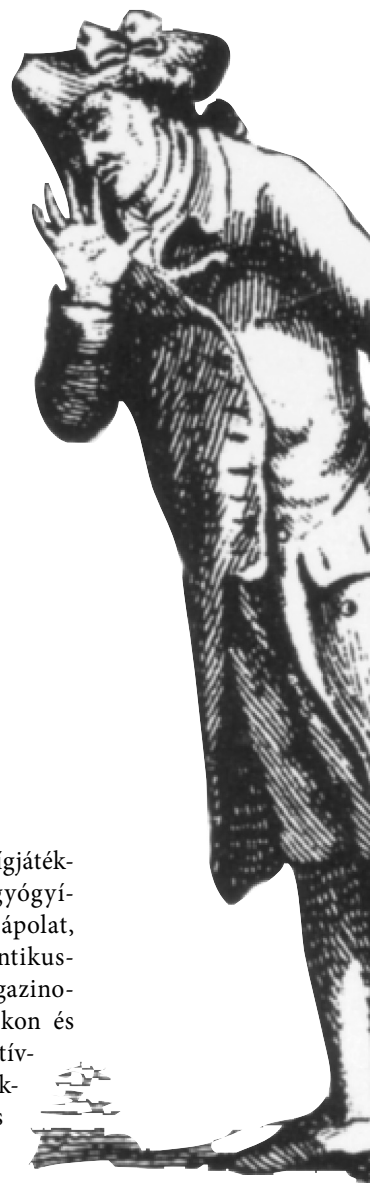
Tréning színjátszóknak. Foglalkozásvezető

GYOMBOLAI GÁBOR színész-drámatanár

18.00 óra

Faragó Árpád *Emberék, események* című könyvének bemutatója

Ünnepélyes díjkiosztó gálaműsor. Átadásra kerülnek a 2011-es Találkozó díjai.

19.30 óra

A szabadkai Kosztolányi Dezső Színház vendégjátéka

Terápia – Christopher Durang (20 éve kapcsolatban) szövege alapján (90')

Rendező: Olivera Đorđević (5,5 éve kapcsolatban)

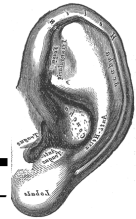
Szereplők: Béres Márta (meghatározhatatlan), Erdély Andrea (független), Mészáros Árpád (2,5 éve kapcsolatban), Mészáros Gábor (független), Mikes Imre Elek (1 éve kapcsolatban), Ralbovszki Csaba (független)

Az előadásról: A Terápia romantikus vígjáték-szagú kapcsolatparódia, önvizsgáló-öngyógyító lélekshow, pszichoindividualisztikus ápolat, egyere-begyere-áskáraram-tam-tam, romantikus-komikus-szerelmi thriller, könyveken, magazinokon, apróhirdetéseken, egyéni tapasztalatokon és egyebeken alapuló-épülő csoportos-meditatív-expresszív workshop, hidroterápia pofonokkal (avagy a négyütemű benzinmotornak is van lelke), pszichológiai, dokumentarista, romantikus vígjáték.

A zsűri véleménye a temerini Bunker Színház előadásáról

Segítség

Egy szöveg és előadás tele félelmetes fájdalommal. Egy csoport tele energiával és tervekkel. Több mint egyórás csúszással léphettek csak színpadra, ugyanis az egész községben nem volt áram. A váratlan helyzetet gyorsan oldották meg a házigazdák, a csoport pedig valóban sok türelemmel és nyugalommal vette tudomásul, meg kell küzdenie az adódó nehézségekkel. Nem adták fel, színpadra álltak, és kitűnően teljesítettek.

BRETTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA elmondta nagyon mellbevágó, szép és letisztult előadást láthatunk. Nem akar több lenni, mint ami. Végig tiszta emberi vonalat követ, mindamelllett néhány centivel a föld felett marad. Szép a főszereplő játéka (az Asszony – LÉVAI ZSUZSANNA). Az előadás nem volt

számíthatott, hogy nem lesz áram, jól teljesítettek a csúszás és minden szerencsétlen véletlen ellenére.

A zsűritag elmondta, tetszett a rendező szövegválasztása. Az, hogy két vonalat követett – a férj és a feleség volt a középpontban. A férj (az Ember – VARGA BALÁZS) tetteinek még súlyosabban le kell csapódniuk a szerepet játszóban, de nem külső eszközökkel, hanem belülről kell ezen dolgoznia.

A darabban, ahol mindenki segíteni akar, benne van minden, az aktuálpolitika is! Az elején megijedt attól, hogy statikus lesz, ahogyan ott ült a két ember. De nagyon jól ki volt találva a helyzet, a helyzetek, pontosan ennyi kellett. „Nagyon szerettem a két ember viszonyát – mondta István –, szépen kidolgozott mozdulatok voltak a két főszereplő között.”

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA elmondta, a csoport kellemesen meglepte a zsűrit. Nagyon jól megkomponált előadás volt. Egy pillanatra sem érezhetett benne a zsűri semmit feleslegesnek. Az előadás és a szöveg is először a passzív tehetetlenség érzését váltja ki az emberből, majd a következő lépésben végiggondolja azt, mit látott. Az Asszony alakítása igazán lebilincselő volt. Nagyon kellemes hangszínnel rendelkezik. Csodálatos líraiság volt benne. Az Ember kicsit jobban rákapcsolódhatott volna az Asszony játékára, kevés volt a mögöttes tartalom. És még mindig sok lehetőség van az előadásban, amelyet a következő előadásokon még jobban ki lehet hozni.

agyonrendezve, rendezőileg nem volt hivalkodó, és habár szokta a zsűri hiányolni az ötleteket, az aprókákat (az apró jelzéseket, gesztusokat...), ebben az esetben nem hiányoznak. Majd hozzátette, valóban jó megoldás lehet, ha a közönség közel ül a játszókhöz. Most ez sajnos nem volt kivitelezhető.

Picit süketnek érezte a változásokat, váltásokat. A rendező, FARAGÓ EDIT, itt elmondta, más hangszereket is szeretett volna, ámde nem lehetett megoldani. A nagymonológ alatt, tette hozzá Rozi, nem volt szükség a háttérzenére.

KÖRÖSI ISTVÁN elmondta, kálapot kell emelni a társulat előtt, hogy nem törték össze őket a körülmények, hiszen arra senki nem

A zsűri véleménye a bezdáni Petőfi Sándor Művelődési Egyesület társulatának előadásáról

„Amikor két kézzel kapaszkodunk
a szerencsemalac fülébe...

...és még némi ima is szorul a színpalak és a nézőtér sorai közé, olykor-olykor világosság is lésszen” – hogy ismételten Körösi István szavait lopjam a felvezető gondolatok közé. Legfőképp, ha elég türelmes az ember. A pénteki közönségre ebből a szempontból nem lehet panasz: néminemű csúszással, de már teljes értékű reflektorfényben este kilenckor kezdődött a bezdániak Fekete Péter című zenés vígjátéka.

Olykor mások szerencsétlensége a mi szerencsétlenségünk is, máskor pedig mások szerencsétlenségének a mi szerencsénk ver gyökeret. És megint máskor: vice versa. A pénteki második előadásból megtudhattuk, mi történik akkor, amikor a szerencsekerék ipari méretben kezd el forogni, és mivel jár az, amikor lejár a pech szavatossága a **Fekete Péter Rt.**-nél. A közönség néhány üdítő pillanattal, a társulat pedig optimista értékeléssel zárhatta az estét.

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA tanárnő gratulációval kezdte értékelését, véleménye szerint a társulat egyik legjobb előadását láthattuk. Az idei produkció előrelépés az eddigi munkáikhoz képest, és ezért mindenképpen dicséret illeti a csapatot. Egy teljesen működőképes darab került a színpadra, amiben ügyeltek a részletekre. Külön említést érdemelnek a kosztümök, a díszlet, a látványvilág maximálisan megfelelt az elvárásoknak.

Az alakítások közül külön gratulációt érdemelt ki Colette szerepében MÁTÉ ILONA, aki szépen beszél, szépen mozog, valóban a partnerrel játszik, élvezetesebbek voltak azok a pillanatok, amikor a színpadon láthattuk. A Lucient alakító FOKI ZOLTÁN, valamint a Dubois-t megformáló SÁNTA ISTVÁN is üde színfoltja volt a produkciónak.

A tanárnő elismerését fejezte ki, hogy mindazon a hercehurca ellenére, ami aznap a találkozó résztvevőit érte, ily mértékben helyt tudtak állni. Gratulált a rendezőnek is, valamint kiemelte a műfajválasztás nagyszerűségét. Egyedül a tömegjelenetekben látott olyan pillanatok, amelyekben

néhányan kiestek a szerepükből, a színpadi jelenlét ezen formáját még egy kicsit fejleszteni kell. Azonban még egyszer hangsúlyozta, a társulat szempontjából jelentős előrelépésnek lehettünk tanúi.

BRESTYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA is az előbbi gondolatmenethez kapcsolódott. Számára nagyon nagy meglepetést okoztak a látottak: ez az előadás egyértelmű fejlődést mutat a társulat életében. Örömet fejezte ki, hogy hosszú idő után újra egységes, egész estét betöltő előadásra vállalkoztak. Véleménye szerint a társulatnak ezen az úton kell továbbmennie. Természetesen van min csiszolni, de azt tapasztalja, hogy a csoporttagok egyértelműen sokat fejlődtek színészi játékukban, s maga a rendezés is átgondoltabb, koncepciózusabb lett. Nem véletlen, hogy a színdarab látványvilága is igényes, ezt igyekeztek a jelmezek tekintetében is követni.

Kevésbé találó megoldás viszont az első felvonás rózsaszín fala, ugyanakkor ötletesnek találta a – műanyag palackokból készült – csillárt, ami a kezdetektől fogva ott lógott a színészek feje fölött. Meglátása szerint ezt az elemet érdekesebb volna úgy alakítani, hogy ne derüljön ki egyértelműen, miből készült.

A dramaturg is elismerően szólt arról, hogy a csapat a kétórás csúszás, a mindenféle fény- és hangtechnikai problémák ellenére is, helyt tudott állni a színpadon. Ugyanakkor megjegyezte, manapság nagy bátorság egy háromfelvonásos előadást három felvonásban eljátszani. A szóban forgó darabot meg lehet oldani két felvonásban is, toll szükséges hozzá, esetenként törölógumi: a mai közönség „tűrőképességét” ismerve szabad és érdemes jól meghúzni a szövegekönvet.

KÖRÖSI ISTVÁN is gratulált az előadáshoz, a társulat türelméhez, kitartásához és a hősiés játékhoz, amivel minden elismerést kiérdemeltek. Ő is szórakoztató, működő előadást látott. Véleménye szerint több, a csillárhoz hasonló kreatív díszlet is belefért volna az előadásba. A zenei betétekről megjegyezte, hogy számára zavaró volt némileg, hogy a darabból kimaradt néhány eredeti *Fekete Péter*-dal.

A színművész szintén Máté Ilonát, Foki Zoltánt és Sánta Istvánt emelte ki teljesítménye alapján. Kőrösi István végezetül örömet fejezte ki, hogy a bezdániai eleve népes társulata idén is bővült néhány új taggal.

pzs

A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XVI. Találkozójának díjazottjai

2011. április 1–10.

A Találkozó két fődíja:

Pataki László-díj a Találkozó legjobb hagyományos keretek között megvalósított előadásáért a topolyai **Mara Amatőr Színház** Molnár Ferenc *Liliom* című előadásáért. Rendező SZLOBODA TIBOR.

A Magyar Nemzeti Tanács különdíja tájolás támogatása a Pataki-díjas előadásnak.

Bambach Róbert-díj a legjobb alternatív vagy új formákat kereső előadásért a **Zentai Színtársulat** Presser Gábor – Sztevanovity Dusán – Horváth Péter *A padlás* című előadásáért. Rendező MÁCSAI ENDRE.

További díjak:

Garay Béla-díj a közönségteremtő tevékenységért a tóbai **Petőfi Sándor Művelődési Egyesület**nek. A csoport művészeti vezetője LACKÓ FARKAS ERZSÉBET. A csoport rendezője TÓTH JÁNOS.

A legjobb férfi főszereplőnek járó Szilágyi László-díjat RADICS IGNÁC kapja Sakini (a lucsuáni tolmács) szerepéért a kisoroszi **Testvériség-Egység Művelődési Egyesület** színjátszó csoportja John Patrick *Teaház az angyasztusi boldhoz* című előadásában.

A legjobb női főszereplőnek járó Ferenczy Ibolya-díjat LÉVAI ZSUZSANNA viheti haza a temerini **Bunker Színház** Schwajda György *Segítség* című előadásában az Asszony szerepében nyújtott alakításáért.

Nagy István-díj a legjobb férfi mellékszereplőnek/epizodistának: GUZSVÁNY ATTILA (Cosmo) a bácskerteszi **Sturcz József Színjátszó Csoport** Arthur Freed – Nacio Herb Brown: *Ének az erőben* című előadásában nyújtott teljesítményéért.

Magyari Piri-díj a legjobb női mellékszereplőnek/epizodistának: VÖRÖS EMESE (Mari) alakításáért a topolyai **Mara Amatőr Színház** Molnár Ferenc *Liliom* című előadásában.

A legszebb színpadi beszédért járó Szántó Róbert-díjat TÓTH HUNOR (Kömény Móka) érdemelte ki a nagykikindai **József Attila Színtársulat** Tamási Áron *Énekes madár* című előadásában nyújtott teljesítményéért.

A közönségdíj a tóbai **Petőfi Sándor Művelődési Egyesület**é Török Rezső *Menyasszonytánc* című előadásáért. Rendező TÓTH JÁNOS.

Különdíj a legjobb, legötletesebb díszletért, kellékért és jelmezért, valamint a zenéért a kisoroszi **Testvériség-Egység Művelődési Egyesület** csoportjának, **TOMBÁC IMRÉNEK**, **FEHÉR ZSUZSANNÁNAK** és **GAZSÓ ZSUZSANNÁNAK**.

Különdíjak:

A szabadkai Népszínház különdíját, vendégszereplést a színházban a Zentai Színtársulat érdemelte ki *A padlás* című előadásáért.

A Magyar Szó különdíja – három hónapos előfizetés: színészi különdíj **BAKA ANDRÁSNAK** az öreg Verbók Rafael szerepéért a tóbai **Petőfi Sándor Művelődési Egyesület** *Menyasszonytánc* című előadásában.

A Hét Nap különdíja – féléves előfizetés és könyvcsomag: színészi különdíj **LACKÓ FARKAS ERZSÉBETNEK** Mányi szerepéért a tóbai **Petőfi Sándor Művelődési Egyesület** *Menyasszonytánc* című előadásában.

A Hét Nap különdíja – féléves előfizetés és könyvcsomag: színészi különdíj **TAMÁSI GABRIELLÁNAK** Bözsi néni szerepéért a bácsgyulafalvi **Vándor Társulat** tagjának **Józsa Mara** *A nagy üzlet* című előadásában.

A Forum Könyvkiadó Intézet különdíja – könyvcsomag: színészi különdíj **SURÁNYI EMESÉNEK** a Zentai Színtársulat *A padlás* című előadásában nyújtott alakításáért.

A Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség különdíja – könyvcsomag: a társulatépítésért a verbászi **Szirmai Károly Művelődési Egyesület** színjátszó csoportjának.

A Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség különdíja – könyvcsomag: a társulat szép színpadi beszédéért a magyarkanizsai **Ozoray Árpád Magyar Művelődési Egyesület** színjátszó csoportjának.

A Vajdasági Magyar Művelődési Intézet különdíja – ingyenes részvétel a Vajdasági Magyar Amatőr és Diákszínjátszók Táborának rendezői csoportjában: **PÁTRIK ESZTER**, **Karinthy Frigyes Színjátszó Kör**.

A Vajdasági Magyar Művelődési Intézet különdíja – könyvcsomag: a kisoroszi **Testvériség-Egység Művelődési Egyesület** színjátszó csoportjának **John Patrick** *Teaház az augusztusi holdhoz* című előadásáért.

A Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a szabadkai Városi Könyvtár közös különdíja – könyvcsomag: a bácskerteszi **Sturcz József Színjátszó Csoport** **Arthur Freed** – **Nacio Herb Brown**: *Ének az erőben* című előadásáért.

A péterrévei gyermekszűri díját a Zentai Színtársulat kapja *A padlás* című előadásért.

A Találkozózn láttam...

A péterrévei iskolások írásai a látottakról

A Samu Mihály Általános Iskolának, a vezető tanároknak és a diákoknak köszönhetően a naponta jelentkező Súgóban a tanulók írják meg véleményüket a látottakról, szintén az ő rajzaik láthatóak itt. És a Súgó lesi majd minden szavukat, reméljük, kedves Olvasó, Ön is.

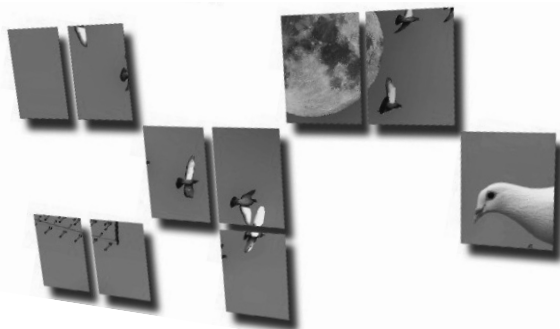

A RÁTÓTI CSIKÓTOJÁS

A rátóti csikótojás című előadás idősnek és fiatalnak egyaránt ajánlott színdarab. A héten a színházban a péterrévei Karinthy Frigyes Színjátszó Kör adta elő. Az előadás 1500-as években játszódik. Tükrözi az akkori falusi tudatlanságot. Komikus és egyben izgalmas a színészek megismerősítő személye.

Ajánlom megnézni mindazok számára, akik ki szeretnének kapcsolódni és egy jót kacagni.

Papp Edina

A PADLÁS

2011. április 5-én A padlás sikert aratott Péterrévén is. Az egyfelvonásos színdarab egy óra és tíz percig varázsolta el a közönséget. A színdarabban időnként megjelenik a '90-es generáció világa, gondolkodása, de azok a kérdések is felmerültek, melyek a háborús időszakban megfogantak a fiatalok fejében. A történet egy padláson játszódik, ahol egyszer csak különös lények, szellemek jelennek meg, akiket csak az láthat, akinek igazán tiszta a szíve. A történet végére a Révész elvitte őket arra a csillagra, ahol az emlékek élnek. Ajánlom minden korosztálynak, főként azoknak akik közel állnak a '90-es generációhoz. Szórakoztató mindenkinek és elgondolkodtató is egyben. A generáció egy másik világban él, egy olyan világban, ahol a számítógép körül forog minden, ahol a gyerekeknek a szüleik határozzák meg a jövőjüket. „Gyereke vagyunk, nem hülyék.” – jelent meg a műsor közben megjelenő gondolatok között.

***A szerző ismeretlen, kérjük, jelentkezzen!**

A NAGY ÜZLET

Nagyon jó kis színdarab volt, minden megfelelő volt, tökéletes amatőr színjátszó kör előadásán vettem részt. Ezek a felmondások nagyon érdekesek voltak, egy igazi komédián vettem részt. Igaz, ami igaz a végére kiderült az, hogy ez a dolog folytatódni fog, és szerintem ez volt a színdarabban a csattanó. Ez az előadás nagyon mókás volt, és nekem nagyon tetszett. A kedvenceim voltak Géza és a drága jó Bözsi néni.

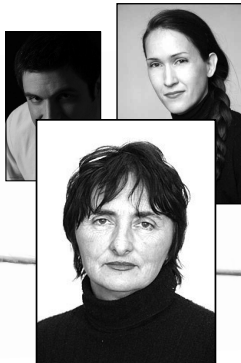
Szabó Szabolcs 8/2

Akik minden előadást megnéznék

A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

Ágoston Pribilla Valéria

Nemesmiliticsen született, majd családjával Szabadkára költözött. A gimnáziumi évek alatt számos szavalóverseny résztvevője és díjazottja. HORVÁTH EMMA, SEBESTYÉN TIBOR és BAMBACH RÓBERT csoportjaiban, irányításával foglalkozik versmondással és színjátszással.

A gimnázium önképzőkörében PETER HANDKE, DÉRY TIBOR darbjait viszik színpadra, de úgyszintén kimagasló alakítás az övé THORTON WILDER *A mi kis városunk* című drámájában, amelyet SZILÁGYI LÁSZLÓ, az egykori magyar társulat rendkívüli tehetségű színművésze rendez. Az említett darabbal vett rész a Népkör színjátszó csoportja a XIV. köztársasági szemlén, ahol Ágoston Pribilla Valéria díjat kapott színjátszásáért. A következő évben BAMBACH RÓBERT rendezésében játszott TENNESSEE WILLIAMS *Ez a ház bontásra vár* című egyfelvonásosában, amely előadás elnyerte a köztársasági szemle legjobbjának kijáró díjat, valamint két szereplő, Ágoston Pribilla Valéria és ÁROKSZÁLLÁSI LÁSZLÓ is díjat vehetett át.

Fellépett az Újvidéki Színház nyitódarabjában, ÖRKÉNY ISTVÁN *Macskajáték*ában, ahol Egérke szerepét alakította. De említhetnénk még a PETER WEISS *Mockinpott úr kinyári és megyőzítettára* című szatírjában, KOPIT *Saj, apu, szegény apu!* című művében, a BERNARD SHAW *Sosem lehet tudni* című vígjátékában eljátszott szerepeket is. Előadóművészként is megmutatta tehetségét. Elegendő *Hangváltó* című önálló estjét említeni, amellyel nagy sikert aratott kortárs magyar költők műveit tolmácsolva.

Diplomás magyartanárként pályáját a műszaki középiskolában kezdte, tizenöt év után átkerült a közgazdasági középiskolába. Majd a Gyermekszínház igazgatójává nevezik ki, ahol művészeti vezetőként nagy hangsúlyt helyez a vajdasági és a kortárs magyar gyermekirodalom színpadi bemutatására. Összetéveszhetetlen stílust teremt, olyan alkotóművészekkel dolgozik együtt, mint BESZÉDES ISTVÁN, VEREBES ERNŐ, HERNYÁK GYÖRGY, BAKOS ÁRPÁD. Művészi-szakmai koordinálása mellett olyan meghatározó előadások jöhettek létre, mint *A szegény cigánia* és a *Szélkirály* című táncjáték, a *Rajdszínház aranya* című előadás és így tovább. Társulata elnyerte szabadkai Nemzetközi Gyermekszínházi Fesztivál fődíját.

Jelenleg a szabadkai Városi Könyvtár igazgatóhelyettese.

A vajdasági magyar irodalom és színjátszás területén szerzett kimagasló és elvülhetetlen érdemeiért, valamint szervezői aktivitásáért a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjével tüntették ki.

A műkedvelő színjátszást szerencsénkre régóta figyelemmel kíséri, nemcsak mint a Találkozó állandó zsűritagja, de ugyanúgy a diákszínjátszók fesztiválján is tagja a szakmai bizottságnak. És habár számtalanszor felidéztek azt a millió pillanatot, amellyel a színművészetben és az előadó-művészetben megajándékozta a közönséget, ő mégis kiemelte, a zsűrizések és bemutatások alkalmával ne mint előadóművészt, hanem mint tanárnőt említsük. Nos, ezt a titkot semmiképp sem fejtette meg a fenti röpke összefoglalás, de talán még alkalmat kaphatunk rá.

Forrás: *Hét Nap*, XIV. évf. (2007. február 28.) 9. szám, 33.

Hét Nap, XIV. évf. (2007. május 23.) 21. szám

Faragó Árpád: *Nem sirt ásunk, hanem fundamentumot*. Zenta, 2007, Vajdasági Magyar Művelődési Intézet

Akik minden előadást megnéznék

A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

Brestyánszki Boros Rozália

Brestyánszki Boros Rozália a 2007-es évben csatlakozott a *Találkozó* szakmai zsűrijéhez. A csoportok, ahogy ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA személyében is, egy rendkívül nyitott, (és ha fogalmazhatunk ilyen egyszerű szóval) segítőkész zsűritagot ismerhettek meg.

Brestyánszki Rozália 1998-tól a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának dramaturgja. Mindeközben folyamatosan ír saját szövegeket és átdolgozásokat hazai és külföldi meghívásos művészeti versenyekre és pályázatokra, illetve a Népszínházon kívül más társulatoknak is. Angol, német és szerb nyelvből fordít.

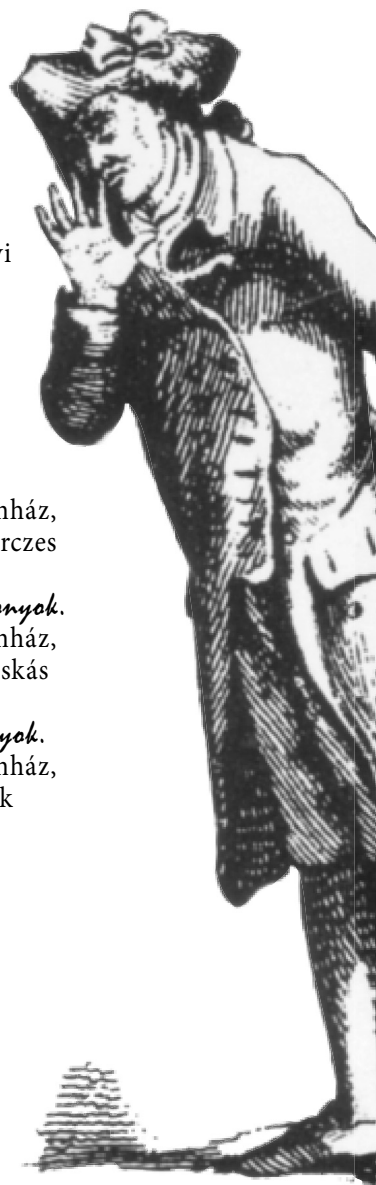
2000-ben a zürichi *Theater Spektakel* nemzetközi színházi fesztiválon a szakmai zsűri tagja. A Tel Aviv-i kortárs dráma nemzetközi fórum szakmai műhelymunkájának meghívott résztvevője 2001-ben. A 2009-es Vajdasági Amatőr Színházi Fesztiválon a szakzsűri tagja. A műkedvelőkkel 2007-ben nem csak a Találkozó nyomán kezdett el foglalkozni, de a szabadkai Színitanoda állandó tanára volt a pszichodráma/önismeret és a dramaturgia témakörben.

Fontosabb színművei, jelentősebb publikációi között említhetjük *A révész sáruja* című darabot (2003. Publikálva: www.zetna.org.yu), *A károkatonák még nem jöttek vissza* című szöveggönyvet (amely GION NÁNDOR azonos című ifjúsági regénye alapján készült), a *Záróra* című zenés színpadi darabot (amelynek társszerzői MEZEI ZOLTÁN, PÁLFI ERVIN, SZÓKE ATTILA), valamint a *Decenium* című összefoglaló munkát (amelyik a szabadkai magyar színjátszás legutóbbi tíz évét dolgozza fel és a Forum gondozásában jelent meg). *A tengeren nincsen sár* című darab (parafrázis J. Cain *A postás mindig kétszer csenget* c. regénye nyomán). *Csönte – avagy a kommunikáció diadala*, amelyet a Békéscsabán megrendezett Magyar Drámaíróversenyen mutattak be (2010. Rendező: FEKETE PÉTER).

2009-ben jelent meg *Színházi alapok amatőröknek* című kézikönyve, amelyet a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség felkérésére írt és amely kitűnő segítség lehet egy műkedvelő rendező számára.

Jelentősebb dramaturgiai munkái:

- 2003-ban Masteroff–Kander–Ebb:
Cabaret (Népszínház, Szabadka),
- 2004-ben David Harrower: *Kés a tyúkliban* (Népszínház, Szabadka),
- 2005-ben *Futó por* – dráma Kosztolányi műveiből, életrajzaiból, naplójából (Népszínház – Soltis Lajos Stúdió, Szabadka),
- 2006-ban Csáth Géza-Fekete Péter:
Emma (Népszínház, Szabadka),
- 2009 Háy János: *A Gézagyerek*.
Bemutató: szabadkai Népszínház, 2009. 01. 28-án. Rendező: Bérczes László,
- 2009 Kiss Csaba: *Veszedelemes viszonyok*.
Bemutató: szabadkai Népszínház, 2009. 02. 08-án, rendező: Puskás Zoltán,
- 2011 Updike: *Eastwicki boszorkányok*.
Bemutató: szabadkai Népszínház, 2011. 01. 19, rendező: Hernyák György.

Akik minden előadást megnéznék

A XVI. Találkozó szakmai zsűrije

Kőrösi István

1977 -ben született Torontálvásárhelyen (Debelyacsa). Pancsován fejezte a középiskolát, számítástechnika szakon. 1999-ben felvételizett az Újvidéki Színművészeti Akadémiára, ahol HERNYÁK GYÖRGY és LÁSZLÓ SÁNDOR osztályába került. 2003 óta az Újvidéki Színház színművésze. Fontosabb szerepei között említhetjük a következőket: Walter (Dermot-Rado-Ragni: *Hair*), (PÁC, HAMVAS BÉLA *Karnevál* című regénye nyomán), Tamás (VÉGEL LÁSZLÓ: *Judit*), Paul (LUBOMIR FELDEK: *A rózsaszínű halál*), VEE LOVELL (HORACE MCCOY: *A lovakat lelövik, ugye?*), Pongrácz (VEREBES ERNŐ: *Teremtőhadjárata*), Medvegyenko (CSEHOV: *Sirály*), Rozanov (MATEI VIȘNIEC: *A kommunizmus története...*), Bernard Marx (NAGY V.-VÁRKONYI M.: *Szép új világ*), Báro (GORKIJ:

Éjjeli menedékhely), Brad Majors (RICHARD O'BRIAN: *Rocky Horror Show*), Férfi (*San o Balkanu*) – Balkanovi pokret, Garry Lejeune – Roger Tramplemain (MICHAEL FRAYN: *Még egyszer hátulról*), Philinte (MOLIÉRE: *A mizantrop*) Játszott a budapesti Musical Színház *Jekyll és Hyde* című produkciójában (Simon Stride szerepében, rendezte: MOLNÁR LÁSZLÓ)

A Színes Szilánkok Diákszínpadán megrendezte Mrožek *Özvegyek* című darabját, amely az 51. Becsei Nyári Játékokon (2008) a következő díjakat érdemelte ki: legjobb rendezés, legjobb színpadi mozgás, legjobb férfi főszerep.

Kőrösi István harmadszor vesz részt a szakmai zsűrizésben. Mindenképp fontos volt, hogy Újvidékről is csatlakozzon egy művész a szakmai munkához, és az, hogy egy fiatal színművészt sikerüljön megnyerni az ügynek.

Arcuk az arcunkhoz – művészeink, akiknek a szépet köszönhetjük

Beszédes István

Mint szerkesztő, mint könyvtervező, mint tördelő-szerkesztő, ráadásul mint alkotó a könyvszakma jeles képviselője érdekes és értelmes kezdeményezésként értékelte a *Súgót*, és ezért – meg talán azért mert ő a Dumás és minden helyzetben lehet rá számítani – sokmindenben segített a színlap néha színtelen szerkesztőinek. Ő tervezte a *Súgó* fedlapját és belső arculatát, valamint szintén az ő alkotása az illusztrációkkal teli, izgalmas megoldású programfüzet, melyet minden *Találkozón* láthtunk forgolódni, izgelődni-mozgolódni a közönség kezei közt.

Beszédes István, ahogyan az irodalmi lexikonok számon tartják, költő, szerkesztő. 1961. szeptember 12-én született Zentán. Szabadkán művelődésszervezői képesítést nyert. 1989 és 1991 között az *Új Szimposion* fő- és felelős szerkesztője, 1991 és 1994 között Hódmezővásárhelyen a *Vásárhely és Vidéke* című napilap szerkesztője, majd

a *Képes Ifjúság* rovatszerkesztője (1996-) és az *Üzenet* folyóirat szerkesztőségének tagja (1998-). 1999-ben megalapítja a *zEtna* elektronikus folyóiratot és kiadót, amely a kortárs irodalom szövegeinek találkozási tér-helye.

Alkotásai közül mindösszesen néhányat sorolnánk itt fel. Verseskötetek: *Kívánja-e a pirostat?* (1988), *Égyéji séta, déli tükrök* (1997), *Messziről Andromeda* (2007), *Naphitörés* (2008). Műfordítások: Boško Krstić: *Vizöntő* (Virág Piroskával), *Citadella. doc* – Három négykezes, Horváth Ottó: *Olmóba menet* (2010), Boško Krstić: *Az azúr örvöinek legendája* (2011). Színművek: *Rózsaszín ország aranya* (2003), *Szalmakalap száll...* (2004), *Gábor és Gabriella* (2006), *Szardínia* (2009).

Díjak: Sinkó-díj (Bozsik Péterrel, 1989), Móricz Zsigmond irodalmi ösztöndíj (1995), József Attila-díj (2011).

Arcuk az arcunkhoz – művészeink, akiknek a szépet köszönhetjük

Sagmeister Laura

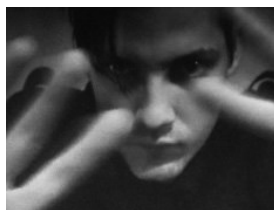

A festőművész 1969. október 8-án született Szabadkán, jelenleg Magyarkanizsán él. SERGEJ JOVANOVIĆ belgrádi festőművész magániskolájába járt. Az Újvidéki Egyetem Művészeti Akadémiájának festészeti szakán JOVAN RAKIDŽIĆ professzor tanítványaként végzett (1999). A Pécsi Tudományegyetemen doktori képzésen vett részt KESERŰ ILONA témavezető osztályában 2000-tól. Egyetemi évei és pályájának indulása egybeesett a Jugoszláviában lezajlott politikai változásokkal, háborúval, mindez művészetében is nyomott hagyott és időnként alkotásain is láthatóvá válik. NINKOV KOVACSEV OLGA, aki már több kiállítását is rendezte, ezt így fogalmazta meg: „Képei, mint egy (rém)álom – (rém)látomás kiélesedett foltjai, inkább éreztetnek, láttatnak érzéseket, embereket, megtörtént és meg nem történt dolgokat. Ezekben kuszán ötvöződnek a mindennapi élet darabkái a helyhez kötött múlt mozzanataival. A 90-es évek elején és első felében, amikor még minden olyan hihetetlennek tűnt, az emberek pedig kutyául érezték magukat, Laura képein végigvonul egy szellemileg megbolydult kutya, amelyből időnként farkas, időnként pedig naivan mosolygó beteg állat lesz. Helyenként megjelenik a történelem őrzője, lendületben levő kereke is, hol biciklikereként, hol meg biciklisták egész csapataként. Ez utóbbiban persze az »el innen« akarás is benne van, a szabadság, a mozgás vágya, de a vidék jellegzetes közlekedési eszköze iránti ragaszkodás is. Ragaszkodás az idevalósi egyszerű emberek, szokásaik és utcáik iránt.” Legutóbbi képein egy sajátos belső világot ábrázol, érzelmeket, az emberekhez, a természethez közeli élményeket, emlékeket elevenít fel. Képeinek az alapja a rajz, kevés színt használ, a feketén kívül elsősorban a meleg színeket – a rózsaszín árnyalatokat.

Számos kiállítása volt már többek között Szabadkán, Zentán, Antwerpenben, Zalaegerszegen, Zágrábban, Baján.

Művészetéről így vallott a 2011. március 28-án a Magyar Szó *Üvegolyó* című mellékletében megjelent, vele készült interjúban: „Megrajzolni egy testet vagy az árnyékát egy negyedik dimenzióban, azaz, hogy ne úgy jelenjen meg, mint a valóságban. Nálam ki vannak terítve a testek úgy, hogy minden oldalról látszódnak. De ezeket csak egy ún. tér nélküli térben tudod létrehozni. A térképeimen is lehetett ezzel játszani. A felülnézetből kiterített világba oldalnézetből is látható embereket vagy fákat rajzolok bele. Ez ad neki egy furcsa csavart, egy furcsa térbeli hatást, hogy minden attól függ, honnan nézed.”

Antal László

1984. június 6-án született Szabadkán. Az általános iskola és a gimnázium befejeztével, 2003-ban, az Újvidéki Művészeti Akadémia Vizuális Kommunikáció szakára iratkozik. Részt vett több közös tárlaton, plakátjaival, illusztrációival, és festményeivel. 2007-ben diplomált *Mese amely rosszul végződik* című animációs filmjével, majd ezt követően ugyanebben az intézményben írta be a mesterképzést.

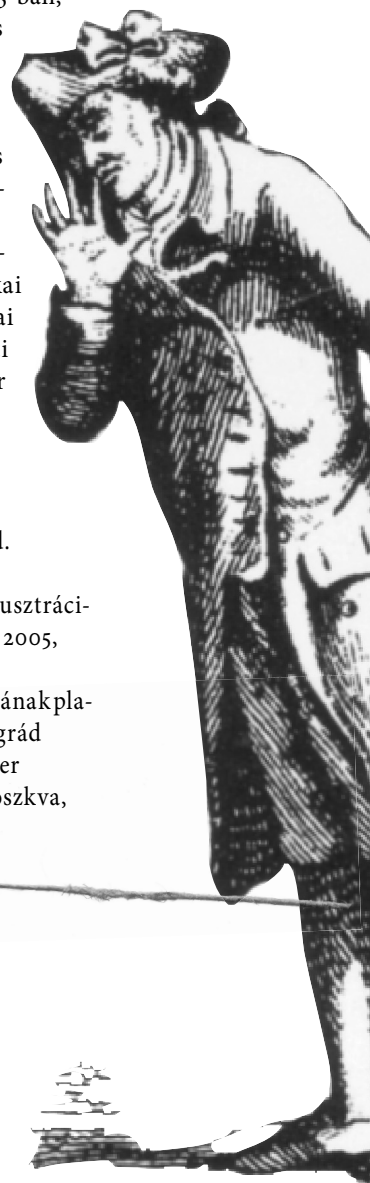
Több könyvet is illusztrált az Újvidéki Tankönyvkiadónak. Plakátokat készít a szabadkai Kosztolányi Dezső Színháznak, a szabadkai városi könyvtárnak, az újvidéki Művészeti Akadémia előadásaira, és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség számára is!

Önálló tárlatok:

- Da Galéria, 2006., Újvidék
- Galéria Grafički Kolektiv, 2007., Belgrád.

Díjak, elismerések:

- A 43. Zlatno Pero, és a 8. Nemzetközi illusztrációs biennále első helyezése (Grand Prix), 2005, Belgrád
- A 9. Nemzetközi vízalatti filmek fesztiváljának plakáttervére az első díjat kapta, 2005., Belgrád
- SOSzanie First International Social Poster Competition, különdíjazottja, 2006., Moszkva, Oroszország.

Szó – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátósok XVI. Találkozójának színlapja
 Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség.
 Tördelőszerkesztő, dizájn és felületterv: Beszédes István.
 Lektor: Kaszás Angéla

Folyamatos segítség és háttérmunka:
 Halasi Mónika, Nagy Abonyi Péter, Nagy Abonyi Attila, Nagy Abonyi Sonja, Novák Ferenc, Tóth Georgina.
Szerkesztők és szerzők: Gondi Martina, Máriás Endre, Sutus Áron, Bózsó Izabella, Pál Zsófia.